

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Madan Alexandru Nicolai, născut la 03 martie 1997, originar și domiciliat mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. V. Tereșcova, 8.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.04.2014 – 28.12.2015;

Instanța de apel: 03.02.2016 – 01.04.2016;

Instanța de recurs: 19.05.2016 – 12.10.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, procesul penal intentat în privința lui Madan Alexandru, pe epizoadele din 18 aprilie 2013, în care figurează partea vătămată Cațaveica Ion, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Totodată, Madan Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat, în fapt, că Madan Alexandru, la 08 aprilie 2013, ora 21:55, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin atac tâlhăresc, acoperindu-și fața cu un fular și gluga de la bluză, prin acces liber, a pătruns în magazinul alimentar amplasat pe adresa mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Toader Bubuioag, 1A, unde amenințând-o pe vânzătoarea Ababii Aurelia cu un cuțit de bucătărie, a sustras din portmoneul ce se afla în sertarul tejghelei, bani în sumă totală de 2700 lei, astfel pricinuind părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, Madan Alexandru, la 18 aprilie 2013, aproximativ la ora 01:30, acționând de comun acord cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin atac tâlhăresc, în timp ce se deplasa pe str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, cu automobilul model „Dacia Logan”, n/î C QM 836, la volanul căruia se afla Cațaveica Ion, l-a

amenințat pe ultimul cu un cuțit, o altă persoană a aplicat asupra lui Cațaveica Ion, lovituri cu un aparat cu electroșoc, iar împreună, au sustras de la Cațaveica Ion, un telefon mobil model „Samsung”, nr. IMEI 358735040860107 la preț de 400 lei, un telefon mobil model „Samsung”, nr. IMEI 35360605718709 la preț de 400 lei, un aparat GPS model „Explay” cu seria 0039402451280 la preț de 1000 lei și bani în sumă de 50 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 1850 lei.

Tot Madan Alexandru, la 18 aprilie 2013, aproximativ la ora 01:30, acționând de comun acord cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, în timp ce se deplasa pe str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău cu automobilul model „Dacia Logan”, n/î C QM 836, la volanul căruia se afla Cațaveica Ion, l-a amenințat pe ultimul cu un cuțit, iar o altă persoană a aplicat asupra lui Cațaveica Ion, lovituri cu un aparat cu electroșoc și împreună au răpit automobilul menționat, deplasându-se cu acesta pe străzile mun. Chișinău, până ce au fost stopați pe str. Uzinelor, mun. Chișinău de către colaboratorii de poliție.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, în partea stabilirii pedepsei pe episodul din 08 aprilie 2013, unde figurează partea vătămată Ababii Aurelia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Madan Alexandru, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, să îi fie stabilită pedeapsa 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că pedeapsa aplicată de prima instanță este prea blândă.

Astfel, la individualizarea pedepsei, prima instanță a reținut drept circumstanțe atenuante săvârșirea infracțiunii de către un minor, însă nu a luat în considerație faptul că inculpatul Madan Alexandru a fost învinuit pe încă două capete de acuzare și anume în baza art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f), 192¹ alin. (3) Cod penal, procesul penal fiind încetat din motivul împăcării părților.

În opinia procurorului, pedeapsa stabilită inculpatului nu-și va atinge scopul primordial de a preveni și a combate săvârșirea de noi infracțiuni din partea persoanelor vinovate, deoarece prima instanță a stabilit pedeapsa, fără a da apreciere circumstanțelor de drept și de fapt probate de organul de urmărire penală, fără a lua în considerație faptul nerecuperării prejudiciului cauzat prin infracțiune.

3.1. Avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea condamnării lui Madan Alexandru în baza art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, pe episodul din 08 aprilie 2013, în care figurează partea vătămată Ababii Aurelia, cu rejudecarea cauzei penale pe acest episod și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea apelului, apărătorul a indicat că, sentința este neîntemeiată în partea condamnării inculpatului, deoarece probatoriul administrat nu a fost supus cercetării obiective, complete și sub toate aspectele.

În viziunea apărării, lipsesc elementele componentei infracțiunii imputate lui Madan Alexandru, iar prima instanță urma să stabilească potrivit art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, au fost respinse apelurile și menținută sentința.

4.1. Pentru motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat, că prima instanță, cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Madan Alexandru în baza art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f), 192¹ alin. (3) Cod penal, axându-se la adoptarea soluției probele verificate de către instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Ababii Aurelia (f.d. 186, vol.I); a martorului Batcu Boris (f.d. 220, vol.I) precum și materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08 aprilie 2013 (f.d. 7-8, 10-11, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 aprilie 2013 (f.d. 15-16, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 19 aprilie 2015, conform căruia de la Madan Alexandru a fost ridicată o vestă de culoare gri cu glugă, având inscripția „BIKK” din stofă moale, pantaloni de tip sport de culoare neagră cu dungii liniare albe, o bucată de stofă de culoare neagră, având dimensiunile în lungime de 80 cm și în lățime de 50 cm (f.d. 40, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 22 aprilie 2013, întocmit de către SUP a IP Ciocana, Nisteanu Artur, conform căruia partea vătămată, Ababii Aurelia a recunoscut cuțitul nr. 2 după lungimea lamei de aproximativ 7 cm, lățimea lamei de aproximativ 1 cm, vârful ascuțit, forma lamei și culoarea metalică, precum că anume cu acest cuțit a fost amenințată de către persoana necunoscută; vesta sportivă nr. 2 după culoare și inscripție și fularul sub nr. 1, după culoare și desenele aplicate în formă de flori (f.d. 41-42, 43-44, 45-46, vol.I).

Instanța de apel, a reținut, că fapta incriminată inculpatului Madan Alexandru este dovedită prin probe concludente și pertinente care denotă că inculpatul, la 08 aprilie 2013, aproximativ la ora 21:55, a pătruns în magazinul alimentar amplasat pe adresa str. Toader Bubuiog, com. Bubuieci, mun. Chișinău, unde amenințând vânzătoarea cu un cuțit, a sustras suma de 2700 lei din portmoneul ce se afla în sertarul tejghelei.

Faptul că anume inculpatul Madan Alexandru a săvârșit infracțiunea se confirmă prin declarațiile părții vătămate Ababii Aurelia.

Deși persoana care a săvârșit atacul tâlhăresc avea fața acoperită cu un fular și gluga de la bluză, identificarea inculpatului a avut loc de către partea vătămată după recunoașterea hainelor în care ultimul era îmbrăcat în momentul săvârșirii infracțiunii.

Astfel, partea vătămată Ababii Aurelia, prin procesul-verbal de recunoaștere din 22 aprilie 2013, a recunoscut vesta și fularul de culoare neagră cu care inculpatul a fost îmbrăcat la data săvârșirii faptei, acestea fiind ridicate de către organul de urmărire penală de la inculpat prin procesul-verbal de ridicare din 19 aprilie 2015.

Totodată, o altă probă care confirmă vinovăția inculpatului, este arma cu care a fost amenințată partea vătămată, or potrivit procesului-verbal de percheziție din 18 aprilie 2013, de la domiciliul inculpatului Madan Alexandru, amplasat pe adresa com. Bubuieci, str. Hrușcova, 8, mun. Chișinău, de către organul de urmărire penală a fost depistat și ridicat din dulapul din antreu un cuțit din fier.

Potrivit procesului-verbal de recunoaștere din 22 aprilie 2013, partea vătămată Ababii Aurelia a recunoscut cuțitul cu care a fost amenințată în seara zilei de 08 aprilie 2013, după lungimea și lățimea lamei, după culoarea metalică a cuțitului.

Instanța de apel a reținut și afirmația părții vătămate care a declarat că l-a recunoscut pe inculpat după voce, statură și corpolență, iar vizualizând înregistrarea audierii lui Madan Alexandru, i-a recunoscut glasul și ochii acestuia.

Declarațiile martorilor Madan Nicolae și Madan Tatiana, care au susținut în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, că la 08 aprilie 2013, Madan Alexandru s-a aflat acasă și a tăiat lemne cu tatăl său, au fost respinse de către instanța de apel, din motiv că martorii în cauză sunt părinții inculpatului, aceștia fiind persoane cointeresate ca fiul lor să nu fie supus răspunderii penale.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a menționat, că prima instanță, corect a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 70, 75, 76, 77 Cod penal, și anume de faptul că lipsesc circumstanțele agravante, iar în calitate de circumstanțe atenuante se evidențiază faptul că Madan Alexandru a săvârșit infracțiunea fiind minor, iar potrivit prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, minoratul persoanei se consideră circumstanță excepțională.

Prin urmare, justificat prima instanță a dispus suspendarea condiționată a pedepsei închisorii în privința lui Madan Alexandru, ținând cont de faptul că inculpatul este la prima abatere a legii, a săvârșit infracțiunea fiind minor, poate fi recunoscut ca o persoană ce prezintă pericol social redus.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul făcând referire la practica unitară a Curții Supreme de Justiție a R. Moldova și la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, a menționat că pedeapsa stabilită de prima instanță și ulterior menținută de instanța de apel, nu numai că este una nefondată, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, este injustă, deoarece la stabilirea ei nu s-a respectat criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

Astfel, instanța de apel la stabilirea pedepsei a ignorat faptul că inculpatul Madan Alexandru a săvârșit o infracțiune gravă, cu amenințarea unui cuțit, totodată acoperindu-și fața cu un fular, vina în săvârșirea infracțiunii nu a recunoscut, precum nu a restituit nici paguba materială și morală pricinuită prin săvârșirea infracțiunii.

Subliniază recurentul, că inculpatul Madan Alexandru a fost învinuit și de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f), 192¹ alin. (3) Cod penal, în privința părții vătămate Cațaveica Ion, însă instanțele judecătorești au dispus încetarea procesului penal în privința lui Madan Alexandru pe episoadele din 18 aprilie 2013, în legătură cu împăcarea părții vătămate Cațaveica Ion cu inculpatul.

În opinia recurentului, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor au încălcat prevederile art. 385 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece urmau să dispună încetarea procesului penal intentat în privința lui Madan Alexandru în baza art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f), 192¹ alin. (3) Cod penal, în privința părții vătămate Cațaveica Ion, și nu încetarea procesului penal în privința lui Madan Alexandru pe episoadele din 18 aprilie 2013.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6), 10), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului cu privire la blândețea pedepsei aplicate inculpatului, deoarece instanța de apel menținând sentința a indicat detaliat motivele pentru care a ajuns la această soluție, descriind în conținutul deciziei contestate argumentele respingerii apelului declarat de către procuror privind dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând în considerare personalitatea vinovatului, în cazul existenței circumstanțelor excepționale,

legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Cu referire la speța dedusă judecății, Colegiul penal conchide, că instanța de apel menținând sentința primei instanțe, corect a reținut, că inculpatul Madan Alexandru, a.n. 03.03.1997, la 08 aprilie 2013 - data săvârșirii atacului tâlhăresc în privința părții vătămate Ababii Aurelia, nu avea împlinită vârsta de 18 ani.

Iar potrivit prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Astfel, reieșind din faptul că infracțiunea imputată inculpatului prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, la data săvârșirii infracțiunii prevedea pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani, care potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, instanțele de fond reținând minoratul inculpatului ca circumstanță excepțională, corect au stabilit acestuia pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Totodată, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că atât instanța de apel cât și prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului, au ținut cont de faptul că inculpatul este la prima abatere a legii, de lipsa circumstanțelor agravante, a săvârșit infracțiunea fiind minor și poate fi recunoscut ca o persoană ce prezintă pericol social redus.

Având ca reper conglomeratul împrejurărilor menționate de prima instanță, instanța de apel verificând argumentele procurorului aduse în dezacord cu sentința, corect le-a apreciat ca fiind nefondate și a conchis că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune.

În acest context, potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de câțiva motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Totodată, din conținutul art. 90 alin. (4) Cod penal, rezultă că aceste prevederi pot fi aplicate și în privința persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

În acest mod, în viziunea instanței de recurs, instanțele de fond corect au apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul prin comportamentul său după săvârșirea infracțiunii și în timpul judecății s-a manifestat pozitiv, are planuri pentru viitor, iar privarea de libertate a inculpatului la o vârstă tânără în condițiile în care are loc formarea personalității, cu siguranță ar putea deforma personalitatea acestuia, prin urmare în limitele legii inculpatului i-a fost acordată o șansă pentru a se reabilita față de societate și pentru a demonstra că merită încrederea acordată de instanță.

În același context, instanța de recurs menționează că nu pot fi reținute nici argumentele procurorului cu referire la faptul, că instanța de apel nu a luat în considerație că, inculpatul Madan Alexandru a fost învinuit și de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f), 192¹ alin. (3) Cod penal, în privința părții vătămate Cațaveica Ion, însă instanțele judecătorești au dispus încetarea procesului penal în privința lui Madan Alexandru pe episoadele din 18 aprilie 2013, în legătură cu împăcarea părților.

Or, potrivit prevederilor art. 109 alin. (1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II–VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel menținând sentința la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 70, 75, 79, 90 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, la data săvârșirii infracțiunii era minor, de lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea penală, de exigențele individualizării pedepsei penale și just a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc în condițiile aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ce va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea de săvârșirea noilor infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la argumentul invocat de recurent, că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor au încălcat prevederile art. 385 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece urmau să dispună încetarea procesului penal intentat în privința lui Madan Alexandru în baza art. art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f), 192¹ alin. (3) Cod penal, în privința părții vătămate Cațaveica Ion, și nu încetarea procesului penal în privința lui

Madan Alexandru pe episoadele din 18 aprilie 2013, instanța de recurs menționează, că deși prima instanță în dispozitivul sentinței nu a indicat expres articolul de lege în baza căruia a fost încetat procesul penal, această omisiune nu este în măsură să modifice soluția instanței de judecată, întrucât instanța de apel a corectat-o indicând în dispozitivul deciziei, că se menține fără modificări sentința, în cauza penală intentată în privința lui Madan Alexandru în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), e), f) și art. 192¹ alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivel Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Madan Alexandru Nicolai*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev